
Shri Panchastavi

धर्माचार्यकृता श्रीपञ्चस्तवी

Document Information

Text title : Panchastavi (laghu, charchA, ghaTa, ambA, sakalajananI)

File name : panchastavi.itx

Category : devii, devI, dashamahAvidyA, panchaka, sangraha

Location : doc_devii

Proofread by : NA

Latest update : October 11, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 22, 2022

sanskritdocuments.org

Shri Panchastavi

धर्माचार्यकृता श्रीपञ्चस्तवी

पञ्चानां स्तवानां समाहारा - A collection of five eulogiums

१. लघुस्तवः ।
२. चर्यास्तवः ।
३. घटस्तवः ।
४. अम्बास्तवः ।
५. सकलजननीस्तवः ।

॥ श्रीः ॥

श्रीगणेशाय नमः ।
श्रीगुरुभ्यो नमः ।
ॐ नमस्त्रिपुरसुन्दर्यै ।

अथ लघुस्तवः प्रथमः ।

(श्री बालाविंशतिस्तवः अथवा श्रीबालालघुस्तवराजः लघुस्तवः इत्यपि नामान्तरम् ।)

अैन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाटं प्रभां
शौकलीं कान्तिमनुष्यगोरिव शिरस्थातन्वती सर्वतः ।
अेषाऽसौ त्रिपुरा वृद्धिं द्युतिरिवोष्णांशोः सदाऽः स्थिता
छिन्धान्नः सडसा पटैस्त्रिभिरघं ज्योतिर्भयी वाऽभयी ॥ १ ॥

या मात्रा त्रपुसीलतातनुलसत्तन्तूत्थितिस्पर्धिनी
वाग्भीजे प्रथमे स्थिता तव सदा तां मन्मडे ते वयम् ।
शक्तिः कुण्डलिनीति विश्वजननव्यापारबद्धोद्यमां
ज्ञात्वेत्थं न पुनः स्पृशन्ति जननी गर्भेऽर्भकत्वं नराः ॥ २ ॥

दृष्ट्वा संभ्रमकारि वस्तुसडसा अै इति व्याहृतं
येनाऽकृतवशादऽपीड वरटे ! बिन्दुं विनाप्यक्षरम् ।

तस्यापि ध्रुवमेव देवि तरसा जाते तवानुग्रहे
वायःसूक्तिसुधारसद्रवमुथो निर्यान्ति वङ्त्राम्बुजात् ॥ ३ ॥

यन्नित्ये तव कामराजमपरं मन्त्राक्षरं निष्कलं
तत्सारस्वतमित्यवैति विरलः कश्चिद्धुधश्चेद्भुवि ।
आभ्यानं प्रतिपर्व सत्यतपसो यत्कीर्तयन्तो द्विजाः
प्रारम्भे प्राणवास्पदप्राणयितां नीत्वोच्चरन्ति स्फुटम् ॥ ४ ॥

यत्सद्यो वयसां प्रवृत्तिकरणे दृष्टप्रभावं भुधैः
तार्तीयीकमलं नमामि मनसा त्वद्भीजमिन्दुप्रभम् ।
अस्त्योर्वोऽपि सरस्वतीमनुगतो जाऽयाम्भुविच्छित्तये
गौः शब्दो गिरि वर्तते सनियतं योगं विना सिद्धिदः ॥ ५ ॥

ओडैकं तव देवि भीजमनघं सव्यञ्जनाऽव्यञ्जनं
कूटस्थं यद्वि वा पृथक् कभगतं यद्वा स्थितं व्युत्कमात् ।
यं यं काममपेक्ष्य येन विधिना केनापि वा चिन्तितं
जमं वा सकृलीकरोति सलसा तं तं समस्तं नृणाम् ॥ ६ ॥

वामे पुस्तकधारिणीमभयदां साक्षस्रजं दक्षिणे
भक्तोभ्यो वरदानपेशलकरां कर्पूरकुन्दोज्ज्वलाम् ।
उज्जृम्भाम्बुजपत्रकान्तिनयनस्निग्धप्रभावोकिनीं
ये त्वामम्भ न शीलयन्ति मनसा तेषां कवित्वं कुतः ॥ ७ ॥

ये त्वां पाण्डुरपुण्डरीकपटलस्पष्टाभिरामप्रभां
सिञ्चन्तीममृतद्रवैरिव शिरो ध्यायन्ति मूर्ध्नि स्थिताम् ।
अश्रान्तं विकटस्फुटाक्षरपदा निर्यान्ति वङ्त्राम्बुजात्
तेषां भारति भारती सुरसरिःकल्लोललोर्मिवत् ॥ ८ ॥

ये सिन्दूरपरागपुञ्जपिडितां त्वत्तेजसा धामिमा-
मुर्वी यापि विलीनयावकरसप्रस्तारमग्न्यामिव ।
पश्यन्ति क्षणामथनन्यमनसस्तेषामनङ्गजवर-
कलान्तास्त्रस्तकुरङ्गशावकदृशोवश्याः भवन्ति स्फुटम् ॥ ९ ॥

यञ्चत्काञ्चनकुण्डलाङ्गदधरामाभङ्गकाञ्चीस्रजं
ये त्वां येतसि तद्गतेक्षामपि ध्यायन्ति कृत्वा स्थिराम् ।
तेषां वेश्मसु विभ्रमादलरुः स्फारीभवन्त्यश्चिरम् ।
माधेत्कुञ्जरकर्षातावतरलाः स्थैर्यं भजन्ते श्रियः ॥ १० ॥

आर्भट्याशशिष्मण्डमण्डितजटाजूटां नृमुण्डस्रञ्जं
 बन्धूकप्रसवारुणाम्बरधरां प्रेतासनाध्यासिनीम् । variation कुसुमारुणाम्
 त्वां ध्यायन्ति यतुर्भुञ्जं त्रिनयनामापीनतुङ्गस्तनीं
 मध्ये निम्नवलित्रयाङ्किततनुं त्वद्रूपसंविद्यते ॥ ११ ॥

जातोऽप्युलपस्त्रिच्छदे क्षितिभुञ्जं सामान्यमात्रे कुले
 निःशेषावनियङ्कवर्तिपदवीं लब्ध्वा प्रतापोन्नतः ।
 यद्विधाधर वृन्दवन्दितपदः श्रीवत्सराजोऽभवत्
 देवि त्वय्यरुणाम्बुज प्रणतिजः सोऽयं प्रसादोदयः ॥ १२ ॥

यण्डित् त्वय्यरुणाम्बुजार्थनविधौ भिल्वीदलोल्मुण्डन-
 न्युत्थल्लङ्कटकोटिभिः परिययं येषां न जग्मुः कराः ।
 ते दण्डाङ्कुशयङ्क्यापङ्कुविशश्रीवत्समत्स्याङ्कितै-
 र्जयन्ते पृथिवीभुजः कथमिवाम्बोजप्रलैः पाणिभिः ॥ १३ ॥

विप्राः क्षोण्णिभुञ्जो विशस्तदितरे क्षीराजयमध्वासवैः ।
 त्वां देवि त्रिपुरे परापरमर्थां सन्तर्प्य पूजाविधौ ।
 यां यां प्रार्थयते मनः स्थिरधियां तेषां त अवे ध्रुवं
 तां तां सिद्धिमवाप्नुवन्ति तरसा विघ्नैरविघ्नीकृताः ॥ १४ ॥

शब्दानां जननी त्वमत्र भुवने वाग्वादिनीत्युच्यसे
 त्वत्तः केशववासव प्रभृतयोऽप्याविर्भवन्ति स्फुटम् ।
 लीयन्ते भलु यत्र कल्पविरमे अज्जमादयस्तेऽप्यमी
 सा त्वं कायिदयिन्त्यरुपमडिमा शक्तिः परा गीयसे ॥ १५ ॥

देवानां त्रितयं त्रयी हुतभुञ्जं शक्तित्रयं त्रिस्वरा-
 स्त्रैवोऽयं त्रिपदी त्रिपुष्करमथो त्रिब्रह्म वार्णस्त्रयः ।
 यत्किञ्चिज्जगति त्रिधा नियमितं वस्तु त्रिवर्गामकं
 तत्सर्वं त्रिपुरेति नाम भगवत्यन्येति ते तत्त्वतः ॥ १६ ॥

लक्ष्मी राजकुले जयां रणामिवि क्षेमङ्करीमध्वनि
 क्व्यादद्विपसर्पभाजि शवरीं कान्तारदुर्गे गिरौ ।
 भूतप्रेतपिशाचजम्बुकभये स्मृत्वा मलाभैरवीं
 व्यामोढे त्रिपुरां तरन्ति विपदस्ताराञ्च तोयध्रुवे ॥ १७ ॥

माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कला मालिनी

मातङ्गी विजया जया भगवती देवी शिवा शाम्भवी ।
शक्तिः शङ्करवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी
ङ्गिङ्गारी त्रिपुरा परापरमयी माता कुमारीत्यसि ॥ १८ ॥

आर्षपल्लवितैपरस्परयुतैर्द्वित्रिक्रमाधक्षरैः
काद्यैः क्षान्तगतैः स्वरादिभिरथो क्षान्तैश्च तैः सस्वरैः ।
नामानि त्रिपुरे भवन्ति भलु यान्यत्यन्तगुड्यानि ते
तेभ्यो भैरवपत्नि विशतिसहस्रेभ्यः परेभ्यो नमः ॥ १९ ॥

भोद्धव्या निपुणं भुधैः स्तुतिरियं कृत्वा मनस्तद्गतं
भारत्यास्त्रिपुरेत्यनन्यमनसो यत्राधवृत्ते स्फुटम् ।
अेकद्वित्रिपदकमेण कथितस्तत्पाद सङ्ख्याक्षरै-
र्मन्त्रोद्धारविधिर्विशेषसहितः सत्संप्रदायान्वितः ॥ २० ॥

सावधं निरवधमस्तु यद्वि वा किं वानया चिन्तया
नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति जनो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि ।
सञ्चिन्त्यापि लघुत्वमात्मनि दृढं सञ्जयमानं उठात्
त्वद्भक्त्या भुभरीकृतेन रचितं यस्मान्मयापि स्फुटम् ॥ २१ ॥

एति श्रीधर्मार्थार्थकृतौ श्री पञ्चस्तव्यां लघुस्तवः प्रथमः समाप्तः । १

अथ यर्थास्तवो द्वितीयः ।

ॐ नमस्त्रिपुरसुन्दर्यै ।
आनन्दसुन्दरपुरन्दरमुक्तमाल्यं
मौलौ उठेन निडितं मडिषासुरस्य ।
पादाभ्युञ्जं भवतु मे विजयाय मञ्जु-
मञ्जुरशिञ्जितमनोहरमम्बिकायाः ॥ १ ॥

सौन्दर्यविलसन्मभुवो भुवनाधिपत्य-
सम्पत्तिकल्पतरवस्त्रिपुरे! जयन्ति ।
अते कवित्वकुमदप्रकरावभोध-
पूर्णेन्दवस्त्वयि जगज्जननि प्रणामाः ॥ २ ॥

देवि ! स्तुतिव्यतिकरे कृतभुद्धयस्ते
वायस्पति प्रभृतयोऽपि जडी भवन्ति ।

तस्मान्निसर्गजडिमा कतमोऽलमत्र
स्तोत्रं तव त्रिपुरतापनपत्नि ! कर्तुम् ॥ ३ ॥

मातस्तथापि भवतीं भवतीप्रताप-
विच्छित्तये स्तुतिमडार्णव कर्णधारः ।
स्तोतुं भवानि स भवव्यरएारविन्द-
भक्तिग्रहः किमपि मां मुञ्चरी करोति ॥ ४ ॥

सूते जगन्ति भवती भवती भिभर्ति
जागर्ति तत्क्षयकृते भवती भवानि ।
मोडं भिनन्ति भवती भवती रुणद्धि
वीलायितं जयति चित्रमिदं भवत्याः ॥ ५ ॥

यस्मिन्मनागपि नवाम्बुजपत्रगौरि!
गौरि! प्रसादमधुरां दृशमादधासि ।
तस्मिन्निरन्तरमनङ्गशारावकीर्ण-
सीमन्तिनीनयनसन्ततयः पतन्ति ॥ ६ ॥

पृथ्वीभुजोऽप्युदयनप्रवरस्य तस्य
विद्याधर प्रएति युम्भित पाद पीठः ।
यस्यकवर्तिपदवीप्राणयः स अेष (स अेव)
त्वत्यादपङ्कजः कणजः प्रसादः ॥ ७ ॥

कल्पद्रुमप्रसवकल्पितचित्रपूजा-
मुद्दीपित प्रियतमामदरकतगीतिम् ।
नित्यं भवानि! भवतीमुपवीणयन्ति
विद्याधराः कनकशैल गुडागुडेषु ॥ ८ ॥

लक्ष्मीवशीकरणार्कर्मणिगामिनीना-
माकर्षणव्यतिकरेषु य सिद्धमन्त्रः ।
नीरन्मोडतिमिरच्छिदुरप्रदीपो
देवि! त्वदङ्घ्रिजनितो जयति प्रसादः ॥ ९ ॥

देवि! त्वदङ्घ्रनभरत्नभुवो मयूषाः
प्रत्यग्रभौक्तिकरुथो मुदमुद्गन्ति ।
सेवानतिव्यतिकरे सुरसुन्दरीणां
सीमन्तसीम्नि कुसुमस्तवकायितं यैः ॥ १० ॥

मूर्ध्नि स्फुरत्तुङ्गिनदीधितिदीमिदीमं
मध्ये ललाटममरायुधरश्मिचित्रम् ।
दृश्यक्युम्भि लुतलभुक्कणिकानुत्तुपं
ज्योतिर्यदितद्विदमम्भ! तव स्वरूपम् ॥ ११ ॥

उत्तुपं तव स्फुरितयन्द्रमरीचिगौर-
माभ्लोकते शिरसि वागधिदैवतं यः ।
निःसीमसूक्तिरथनामृतनिर्भरस्य
तस्य प्रसादमधुराः प्रसरन्ति वायः ॥ १२ ॥

सिन्दूरपांसुपटलश्चुरितामिव धां
त्वत्तेजसा जतुरसस्नपितामिवोर्वीम् ।
यः पश्यति क्षणामपि त्रिपुरे! विहाय
ग्रीडां मृडानि! सुदृशस्तमनुद्रवन्ति ॥ १३ ॥

मातर्मुहूर्तमपि यः स्मरति स्वरूपं
लाक्षारसप्रसरतन्तुनिर्भं भवत्याः ।
ध्यायन्त्यनन्यमनसस्तमनङ्गतमाः
प्रद्युम्नसीम्नि सुभगत्वगुणं तरुण्यः ॥ १४ ॥

योऽयं यकास्ति गगनार्णवरत्नमिन्दु-
र्योऽयं सुरासुरगुरुः पुरुषः पुराणः ।
यद्गाममर्धमिदमन्धकसूदनस्य
देवि! त्वमेव तद्विति प्रतिपाद्यन्ति ॥ १५ ॥

शृण्वानुत्तुपमनुत्तुपगुणप्रकर्षं
सङ्क्षिण्णि ! त्वमनुसृत्य यदा विभर्षि ।
जायेत स त्रिभुवनैक गुरुस्तदानीं
देवः शिवोऽपि भुवनत्रयसूत्रधारः ॥ १६ ॥

रुद्राणि ! विद्रुममयीं प्रतिमामिव त्वां
ये चिन्तयन्त्यरुणकान्तिमडनन्यरूपाम् ।
तानेत्य पक्ष्मलदृशः प्रसभं भजन्ते
कण्ठावसक्तमृदुबालुलतास्तरुण्यः ॥ १७ ॥

त्वद्रूपमुल्लसितदाडिमपुष्परक्ता-

मुद्भावयेन्मदनद्वैवतमक्षरं यः ।
 तं रूपाढीनमपि मन्मथनिर्विशेष-
 मालोक्यन्त्युरुनितम्भभरास्तरुण्यः ॥ १८ ॥
 ध्याताऽसि डैमवति! येन डिमांशुरश्मि-
 मालाऽमलद्युतिरकल्मष मानसेन ।
 तस्याऽविलम्बमनवधमनल्पकल्प-
 मल्पैर्दिनैः सृजसि सुन्दरि! वाञ्छिलासम् ॥ १९ ॥

आधारमारुतनिरोधवशेन येषां
 सिन्दूररञ्जितसरोजगुणानुकारि ।
 दीप्तं लृष्टिं स्फुरति देवि! वपुस्त्वदीयं (तीव्रं लृष्टिं)
 ध्यायन्ति तानिष्ठ समीहितसिद्धसाध्याः ॥ २० ॥

त्वामैन्दवीमिव कलामनुभालदेश-
 मुद्भासिताम्भरतलामवलोक्यन्तः ।
 सद्यो भवानि! सुधियः क्वयो भवन्ति
 त्वं भावनाहितधियां कुल कामधेनुः ॥ २१ ॥

त्वां व्यापिनीति समना धृति कुण्डलीति
 त्वां कामिनीति कमलेति कलावतीति ।
 त्वां मालिनीति ललितेत्यपराजितेति
 देवि! स्तुवन्ति विजयेति जयेत्युमेति ॥ २२ ॥

ये चिन्तयन्त्यरुणामण्डलमध्यवर्ति
 रूपां तवाम्भ! नवयावकपडुपिङ्गम् ।
 तेषां सदैव कुसुमायुधबाणभिन्न-
 वक्षःस्थला मृगदृशो वशगा भवन्ति ॥ २३ ॥

उत्तमडेमरुथिरे त्रिपुरे! पुनीडि
 येतश्चिरन्तनमधौघवनं लुनीडि ।
 कारागृहे निगडबन्धनपीडितस्य
 त्वत्संस्मृतौ ञटिति मे निगडास्त्रुटन्तु ॥ २४ ॥

शर्वाणि! सर्वजनवन्दितपादपद्मे!
 पद्मच्छदच्छविविडम्बितनेत्रलक्ष्मि! ।
 निष्पापमूर्तिं जनमानसराजडंसि!

उंसि त्वमापदमनेकविधां जनस्य ॥ २५ ॥

त्वत्पादपङ्कजशः प्रणिपातपूतैः

पुण्यैरनल्पमतिभिः कृतिभिः कवीन्द्रैः ।

क्षीरक्षपाकरदुक्कूलडिमावदाता

कैरघ्यवापि भुवनत्रितयेऽपि कीर्तिः ॥ २६ ॥

त्वद्रूपैकनिर्गुणप्रणयिताबन्धो दृशोस्त्वद्गुण-

ग्रामाकर्णनरागिता श्रवणयोस्त्वत्संस्मृतिश्चेतसि ।

त्वत्पादार्चनयातुरी करयुगे त्वत्कीर्तनं वाचि मे

कुत्रापि त्वदुपासनव्यसनिता मे देवि! मा शाभ्यतु ॥ २७ ॥

उद्दामकामपरमार्थसरोजषण्ड-

यण्डद्युतिर्द्युतिमुपासितषट्प्रकाराम् ।

मोडद्विपेन्द्रकदनोद्यतभोधसिंल-

लीलागुडां भगवतीं त्रिपुरां नमामि ॥ २८ ॥

गणेशवटुकस्तुता रतिसलायकामान्विता

स्मरारिवरविष्टरा कुसुमबाणबाणैर्युता ।

अनङ्गकुसुमादिभिः परिवृता य सिद्धैस्त्रिभिः

कदम्बवनमध्यगा त्रिपुरसुन्दरी पातु नः ॥ २९ ॥

यः स्तोत्रमेतदनुवासरमीश्वरायाः

श्रेयस्करं पठति वा यद्विवा शृणोति ।

तस्येप्सितं क्वलति राजभिरीज्यतेऽसौ

जायेत स प्रियतमो हरिणोक्षणानाम् ॥ ३० ॥

ब्रह्मेन्द्ररुद्ररिचन्द्रसलस्रश्मि-

स्कन्दद्विपाननडुताश्मवन्दितायै ।

वागीश्वरि! त्रिभुवनेश्वरि! विश्वमात-

रन्तर्बलिश्च कृतसंस्थितये नमस्ते ॥ ३१ ॥

ॐ श्रीधर्मार्थार्थकृतौ श्री पञ्चस्तव्यां चर्यास्तवो द्वितीयः समामः । २

अथ तृतीयो घटस्तवः ।

ॐ

देवि! त्र्यम्बकपत्नि! पार्वति सति! त्रैलोक्यमातः! शिवे!
शर्वाणि! त्रिपुरे! मृडानि वरटे! रुद्राणि! कात्यायिनि! ।
भीमे! भैरवि !यष्टि! शर्वरि! कले! कालक्षये शूलिनि!
त्वत्पादप्रज्ञातानऽनन्यमनसः पर्याकुलान्पाडिनः ॥ १ ॥

उन्मत्ता एव सग्रहा एव विष्वयासक्तमूर्च्छा एव
प्राप्तप्रौढमदा एवाति विरडग्रस्ता एवार्ता एव ।
ये ध्यायन्ति छि शैलराजतनयां धन्यास्त ओकाग्रत-
स्त्यक्तोपाधिविवृद्धरागमनसो ध्यायन्ति वामभ्रुवः ॥ २ ॥

देवि! त्वां सङ्घेव यः प्रज्ञामति क्षोणीभूतस्तं नम-
न्त्याजन्मस्फुरदडिम्भीठविलुठल्लोटीरकोटिच्छटाः ।
यस्त्वामर्षति सोऽर्थ्यते सुरगणैर्यः स्तौति स स्तूयते
यस्त्वां ध्यायति तं स्मरार्तिविधुरा ध्यायन्ति वामभ्रुवः ॥ ३ ॥

ध्यायन्ति ये क्षणमपि त्रिपुरे! लृष्टि त्वां
लावण्ययौवनधनैरपि विप्रयुक्ताः ।
ते विस्फुरन्ति लवितायतलोचनानां
चित्तैकभित्तिविभितप्रतिमाः पुमांसः ॥ ४ ॥

येतं किं नु दृशा पिबाम्युत विशाम्यस्याङ्गमङ्गैर्निजैः
किं वामु निगलाम्यनेन सडसा किं वैकतामाश्रये ।
तस्येत्थं विवशो विकल्पघटनाङ्गतेन योषिज्जनः
किं तद्यत्र करोति देवि! लुदये यस्य त्वमावर्तसे ॥ ५ ॥

विश्वव्यापिनि यद्गदीश्वर एति स्थाण्णावनन्याश्रयः
शब्दः शक्तिरिति त्रिलोकजननि! त्वय्येव तथ्यस्थितिः ।
एत्थं सत्यपि शङ्कुवन्ति यद्विमाः क्षुद्रा रुजो बाधितुं
त्यद्भक्तानऽपि न क्षिणोषि च रुषा तद्देवि! चित्रं मडत् ॥ ६ ॥

छन्दोर्मध्यगतां मृगाङ्गसदृशच्छायां मनोहारिणी
पाण्डुल्लसरोरुहासनगता स्निग्धप्रदीपश्छविम् ।
वर्षन्तीममृतं भवानि! भगवती ध्यायन्ति ये देडिन-
स्ते निर्मुक्तरुजो भवन्ति विपदः प्रोज्जन्ति तान्दूरतः ॥ ७ ॥

पूर्णेन्दोः शकलैरिवातिबलैः पीयूषपूरैरिव
क्षीराब्धेर्बलरीभरैरिव सुधापङ्कस्य पिण्डैरिव ।
प्रायेथैरिव निर्मितं तव वपुर्धायन्ति ये श्रद्धया
शित्रान्तर्निडतार्तितापविपदस्ते सम्पदं बिभ्रति ॥ ८ ॥

ये संस्मरन्ति तरलां सलसोल्लसन्तीं
त्वां ग्रन्थिपञ्चकमिदं तरुणार्कशोणाम् ।
रागार्णवि बललरागिणि मज्जयन्तीं
कृत्स्नं जगद्धति येतसि तान्मृगाक्ष्यः ॥ ९ ॥

लाक्षारससन्पितपङ्कजतन्तुतन्वी-
मन्तः स्मरत्यनुदिनं भवतीं भवानि ।
यस्तं स्मरप्रतिभमप्रतिभस्वरुपा
नेत्रोत्पलैर्मृगदृशो भृशमर्थयन्ति ॥ १० ॥

स्तुमस्त्वां वायमव्यज्तां डिमकुन्देन्दुरोषिषम् ।
कदम्बमालां बिभ्राणामुडपादतललम्बिनीम् ॥ ११ ॥

मूर्ध्निन्दोः सितपङ्कजसन्गतां प्रायेयपाण्डुत्विषं
वर्षन्तीममृतं सरोरुडभुवो वङ्ग्रेऽपि रन्ध्रेऽपि य ।
अच्छिन्ना य मनोडरा य ललिता यातिप्रसन्नापि य
त्वामेव स्मरतां स्मरारिदयिते ! वाक् सर्वतो वल्गति ॥ १२ ॥

ददातीष्टान्भोगान्क्षपयति रिपून्नुन्ति विपद्यो
दडत्याधीन्याधीञ्छमयति सुभानि प्रतनुते ।
डडादन्तर्दुःखं दलयति पिनष्टीष्टविरडं
सकृद्दधाता देवी किमिव निरवधं न कुरुते ॥ १३ ॥

यस्त्वां ध्यायति वेत्ति विन्दति जपत्यालोकते चिन्तय-
त्यन्वेति प्रतिपद्यते कलयति स्तौत्याश्रयत्यर्थति ।
यश्च त्र्यम्बकवल्लभे! तव गुणानाकार्णयत्यादरा-
त्तस्य श्रीर्न गृडादपैति विजयस्तस्याग्रतो धावति ॥ १४ ॥

किं किं दुःखं दनुजदलिनि! क्षीयते न स्मृतायां
का का कीर्तिः कुलकमलिनि! ज्याप्यते न स्तुतायाम् ।
का का सिद्धिः सुरवरनुते! प्राप्यते नार्थितायां

कं कं योगं त्वयि न चिनुते चित्तमालम्बितायाम् ॥ १५ ॥

ये देवि! दूर्धरकृतान्तमुभान्तरस्था

ये कालि! कालधनपाशनितान्त अद्भ्यः ।

ये यष्टिः! यादुगुरुकल्मषसिन्धुमग्ना-

स्तान्यासि भोययसि तारयसि स्मृतैव ॥ १६ ॥

लक्ष्मीवशीकरणयूर्णसखोदराणि

त्वत्पादपङ्कजशंसि यिरं जयन्ति ।

यानि प्रणाममितानि नृणां ललाटे

लुम्पति दैवलिप्पितानि दुरक्षराणि ॥ १७ ॥

रे मूढाः! किमयं वृथैव तपसा कायः परिक्लिश्यते

यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः किमितरे रिक्तीडियन्ते गृहाः ।

भक्तिश्चेदविनाशिनी भगवतीपादद्वयी सेव्यता-

मुन्निद्राम्बुरुडातपत्रसुभगा लक्ष्मीः पुरो धावति ॥ १८ ॥

याये न कञ्चन न कञ्चन वञ्चयामि

सेवे न कञ्चन निरस्तसमस्तदैव्यः ।

श्वक्ष्णं वसे मधुरमग्नि भजे वरस्त्री-

देवी हृदि स्फुरति मे कुलकामधेनुः ॥ १९ ॥

शब्दभ्रममग्नि! स्वच्छे देवि त्रिपुरसुन्दरि! ।

यथाशक्ति जपं पूजां गृहाण परमेश्वरि ॥ २० ॥

नन्दन्तु साधकाः सर्वे विनश्यन्तु विदूषकाः ।

अवस्था शाम्भवी मेऽस्तु प्रसन्नोऽस्तु गुरुः सदा ॥ २१ ॥

दर्शनात्पापशमनी जपामृत्युविनाशिनी ।

पूजिता दुःखदौर्भाग्यहरा त्रिपुरसुन्दरी ॥ २२ ॥

नमामि यामिनीनाथलेपालङ्कृतकुन्तलाम् ।

भवानीं भवसन्तापनिर्वापणसुधानदीम् ॥ २३ ॥

मन्त्रलीनं क्रियालीनं विधिनीनं य यद्गतम् ।

त्वया तत्क्षम्यतां देवि! कृपया परमेश्वरि! ॥ २४ ॥

एति श्रीधर्मार्थकृतौ श्री पञ्चस्तव्यां घटस्तवः तृतीयः समाप्तः । ३

अथ पञ्चस्तव्यामम्बास्तवश्चतुर्थः ।

ॐ यामामनन्ति मुनयः प्रकृतिं पुराणीं
विधेति यां श्रुतिरुत्स्यविद्योवदन्ति ।
तामर्धपल्लवितशङ्कररुपमुद्रां
देवीमनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये ॥ १ ॥

अम्ब! स्तवेषु तव तावदकर्तुंकाणि
कुण्डीभवन्ति वयसामपि गुम्फानि ।
डिम्बस्य मे स्तुतिरसावऽसमञ्जसापि
वात्सल्यनिघ्नलृष्टयां भवतीं धिनोति ॥ २ ॥

व्योमेति बिन्दुरिति नादं धृतीन्दुलेभा-
रुपेति वाग्भवतनूरिति मातृकेति ।
निःष्यन्दमानसुभ्रुधसुधास्वरुपा
विद्योतसे मनसि भाग्यवतां जनानाम् ॥ ३ ॥

आविर्भवत्पुलकसन्ततिभिः शरीरै-
र्निःष्यन्दमानसलिलैर्नवनेश्च नित्यम् ।
वाग्भिश्च गद्गदपदाभिरुपासते ये
पादौ तवाम्ब! लृष्टयेषु त एव धन्याः ॥ ४ ॥

वक्त्रं यद्दुधतमभिष्टुतये भवत्या-
स्तुभ्यं नमो यद्यपि देवि! शिरः करोति ।
येतश्च यत्त्वयि परायणमम्ब! तानि
कस्यापि डैरपि भवन्ति तपोविशेषैः ॥ ५ ॥

मूलालवालकुण्डरादृदिता भवानि!
निर्भिद्यं षट्सरसिजानि तडिल्लतेव ।
भूयोऽपि तत्र विशासि ध्रुवमण्डलेन्दु-
निःष्यन्दमानपरमामृततौरुपा ॥ ६ ॥

दग्धं यदा मदनमेकमनेकधा ते
मुग्धः कटाक्षविधिरङ्कुरयाञ्चकार ।
धत्ते तदा प्रभृति देवि! ललाटनेत्रं

सत्यं ह्रियेव मुकुलीकृतमिन्दुमौलिः ॥ ७ ॥

अज्ञातसम्भवमनाकलितान्ववायं

भिक्षुं कपालिनमवाससमद्वितीयम् ।

पूर्वं करग्रहणमङ्गलतो भवत्याः

शम्भुं क एव भुबुधे गिरिराजकन्ये ॥ ८ ॥

यर्माभ्रं य शवभस्मविलेपनं य

भिक्षाटनं य नटनं य परेतभूमौ ।

वेतालसंघतिपरिग्रहता य शम्भोः

शोभां बिभर्ति गिरिजे! तव साडयर्थात् ॥ ९ ॥

कव्योपसंहरणकेलिषु पण्डितानि

यण्डानि भाण्डपरशोरपि ताण्डवानि ।

आलोकनेन तव कोमलितानि मात-

र्लास्यात्मना परिणमन्ति जगद्धिभूयै ॥ १० ॥

जन्तोरपश्चिमतनोः सति कर्मसाम्ये

निःशेषपाशपटलच्छिदुरा निमेषात् ।

कल्याणि दैशिककटाक्षसमाश्रयेण

कारुण्यतो भवसि शाम्भववेददीक्षा ॥ ११ ॥

मुक्ताविभूषणवती नवविद्रुमाभा

यथ्येतसि स्फुरसि तारकितेव सन्ध्या ।

अेकः स एव भुवनत्रयसुन्दरीणां

कन्दर्पतां प्रजति पञ्चशरी विनापि ॥ १२ ॥

ये भावयन्त्यमृतवाडिभिरंशुजालै-

राध्यायमानभुवनाममृतेश्वरीं त्वाम् ।

ते लङ्घयन्ति ननु मातरडलङ्घनीयां

ब्रह्मादिभिः सुरवरैरपि कालकक्ष्याम् ॥ १३ ॥

यः स्फाटिकाक्षगुणपुस्तककुण्डिकाढ्यां

व्याध्यासमुधतकरां शरदिन्दुशुभ्राम् ।

पद्मासनां य लुट्ये भवतीभुपास्ते

मातः स विश्वकविताडिकयकवर्ता ॥ १४ ॥

अर्धवतंसयुतअर्धरकेशापाशां
गुञ्जावलीकृतघनस्तनडारशोभाम् ।
श्यामां प्रवालवदनां सुकुमारस्तता
त्वामेव नौमि शवरीं शवरस्य जायाम् ॥ १५ ॥

अधेन किं नवलतालवितेन मुग्धे!
कीतं विभोः परुषमर्धमिदं त्वयेति ।
आलीजनस्य परिडासवयांसि मन्ये
मन्धस्मितेन तव देवि! जडी भवन्ति ॥ १६ ॥

अलमाऽऽ बुद्धुकदम्भकसङ्कुलोऽयं
मायोदधिर्विधधुःपतरङ्गामालः ।
आश्चर्यमम्भ! जटिति प्रलयं प्रयाति
त्वद्ग्यानसन्ततिमलावऽवामुभाग्रौ ॥ १७ ॥

दाक्षायणीति कुटिलेति गुडारणीति
कत्यायनीति कमलेति कलावतीति ।
ऐका सती भगवती परमार्थतोऽपि
संदृश्यसे अङ्गुविधा ननु नर्तकीव ॥ १८ ॥

आनन्दलक्षणमनाडतनाम्नि देशे
नादात्मना परिणतं तव रूपमीशे ।
प्रत्यङ्मुपेन मनसा परिथीयमानं
शंसन्ति नेत्रसलिलैः पुलकैश्च धन्याः ॥ १९ ॥

त्वं यन्द्रिका शशिनि तिग्मरुथौ रुचिस्त्वं
त्वं येतनासि पुरुषे पवने अलं त्वम् ।
त्वं स्वाद्गुतासि सलिले शिपिनि त्वमूष्मा
निःसारमेव निभिलं त्वदृते यद्वि स्यात् ॥ २० ॥

ज्योतीषि यद्वि यरन्ति यदन्तरिक्षं
सूतेपयांसि यदङ्घ्रिर्दरणीं य धत्ते ।
यद्भाति वायुरनलोयद्दुर्धिरास्ते
तत्सर्वमम्भ! तव डेवलमाज्ञायैव ॥ २१ ॥

सङ्क्षोयमिच्छसि यदा गिरिजे! तदानीं
वाक्तर्योस्त्वमसि भूमिरनामरुपा ।

यद्वा विकासमुपयासि यदा तदानीं
त्वन्नामरूपगणनाः सुकरीभवन्ति ॥ २२ ॥

भोगाय देवि भवतीं कृतिनः प्राणम्य
भ्रूकिङ्करीकृतसरोजगुहा साडस्राः ।
चिन्तामणिप्रथयकल्पितकेलिशैले
कल्पद्रमोपवन एव चिरे रमन्ते ॥ २३ ॥

उन्तुं त्वमेव भवसि त्वदधीनभीशे
संसारतापमभिलं द्यया पशूनाम् ।
वैकर्तनीकिरासंडतिरेव शक्ता
धर्मं निजं शमयितुं निजयैव वृष्ट्या ॥ २४ ॥

शक्तिः शरीरमधिदैवतमन्तरात्मा
ज्ञानं क्रिया करणमासनजालमिच्छा ।
ऐश्वर्यमायतनभावरणानि च त्वं
किं तन्न यद्भवसि देवि शशाङ्गमौलेः ॥ २५ ॥

भूमौ निवृत्तिरुद्विता पयसि प्रतिष्ठा
विधाडनले मरुति शान्तिरतीतशान्तिः ।
व्योम्नीति याः किल कलाः कलयन्ति विश्वं
तासां विदूरतरमम्भ !पदं त्वदीयम् ॥ २६ ॥

यावत्पदं पदसरोजयुगं त्वदीयं
नाङ्गीकरोति लृदयेषु जगच्छरण्ये ।
तावद्विकल्प जटिलाः कुटिलप्रकारा-
स्तर्कग्रहाः समयिनां प्रलयं न यान्ति ॥ २७ ॥

यद्देवयानपितृयानविहारमेडे
कृत्वा मनः करणमण्डलसार्वभौमम् ।
याने निवेश्य तव कारणपञ्चकस्थ
पर्वाणि पार्वति नयन्ति निजासनत्वम् ॥ २८ ॥

शूलासु मूर्तिषु महीप्रभुभासु मूर्तः
कस्याश्चनापि तव वैभवमम्भ यस्याः ।
पत्या गिरामपि न शक्यते एव वक्तुं
सासि स्तुता किल मयेति तितिक्षितव्यम् ॥ २९ ॥

कालाग्निकोटिरुचिमम्ब षडध्वशुद्धौ-
वाष्वावनेषु भवतीममृतौघवृष्टिम् ।
श्यामां धनस्तनतटां सकलीकृतौ य
ध्यायन्त श्रेव जगतां गुरवो भवन्ति ॥ ३० ॥

विधां परां कतिचिदम्बरमम्ब केचि-
दानन्दमेव कतिचित्कतिचिश्च मायाम् ।
त्वां विश्वमाहुरपरे वयमामनाम
साक्षादपारकरुणां गुरुभूर्तिमेव ॥ ३१ ॥

कुवलयदलनीलम् अर्बरस्निग्धकेशं
पृथुतरकुयभाराकान्तकान्तावलग्नम् ।
किमिड अडुभिरुक्तैस्त्वत्स्ववृषं परं नः
सकलभुवनमातः सन्ततं सन्निधत्ताम् ॥ ३२ ॥

एति श्रीधर्मार्थार्थकृतौ श्री पञ्चस्तव्यां अम्बास्तवः यतुर्थः समाप्तः । ४

अथ सकलजननीस्तवः पञ्चमः ।

ॐ अजानन्तो यान्ति क्षयमवशमन्योन्यकलडै-
रमी मायाग्रन्थौ तव परिलुठन्तः समयिनः ।
जगन्मातर्जन्मज्वरभयतमः कौमुदि! वयं
नमस्ते कुर्वाणाः शरणाभुपयामो भगवतीम् ॥ १ ॥

वयस्तर्काग्न्यस्वरसपरमानन्दविभव-
प्रबोधाकाराय धृतितुलितनीलोत्पलरुचे ।
शिवस्याराध्याय स्तनभरविनम्राय सततं
नमो यस्मै कस्मैचन भवतु मुग्धाय मलसे ॥ २ ॥

लुठद्गुञ्जाडारस्तनभरनमन्मध्यलतिका-
मुदञ्चद्दुर्मात्मः कर्णगुणितनीलोत्पलरुचम् ।
शिवं पार्थत्राणप्रवणामृगयाकारगुणितं
शिवामन्वयान्तीं शवरमलमन्वेमि शवरीम् ॥ ३ ॥

मिथः केशाकेशिप्रधननिधनास्तर्कघटना

अडुअध्दाभक्तिप्रणयविषयाश्चाभविधयः ।
 प्रसीद प्रत्यक्षीभव गिरिसुते! देहि शरणं
 निरालम्बं येतः परिलुठति पारिप्लवमिदम् ॥ ४ ॥

शुनां वा वहेर्वा भगपस्त्रिषदो वा यदशनं
 कदा केन क्वेति क्वचिदपि न कश्चित्कलयति ।
 अमुष्मिन्विश्वासं विजडिडिममाहाय वपुषि
 प्रपद्येथाश्चेतः सकलजननीमेव शरणम् ॥ ५ ॥

अनाद्यन्ताभेदप्रणयरसिकापि प्रणयिनी
 शिवस्यासीर्यत्त्वं परिणयविधौ देवि! गृहिणी ।
 सवित्री भूतानामपि यदुदभूः शैलतनया
 नदेतत्संसारप्रणयनमडानाटकसुभम् ॥ ६ ॥

भ्रुवन्त्येके तत्त्वं भगवति सदन्धे विदुरस-
 त्यरे मातः! प्राडुस्तव सदसदन्धे सुकवयः ।
 परे नैतत्सर्वं समभिदधते देवि! सुधिय-
 स्तदेतत्त्वन्मायाविलसितमशेषं ननु शिवे! ॥ ७ ॥

तडिलोडिज्योतिर्द्युतिदलितषड्ग्रन्थिगडनं
 प्रविष्टं स्वाधारं पुनरपि सुधावृष्टिवपुषा ।
 डिमध्यष्टात्रिंशत्किरणसकलीभूतमनिशं
 भजे धाम श्यामं कुयभरनतं अर्भरकयम् ॥ ८ ॥

यतुष्पत्रान्तः षड्दलभगपुटान्तस्त्रिवलय-
 स्फुरद्भिद्युद्भक्तियुताभ्युतियुते ।
 षडश्रं भित्वाद्यौ दशदलमथ द्वादशदलं
 कलाश्रं य द्युश्रं गतवति! नमस्ते गिरिसुते! ॥ ९ ॥

कुलं केचित्प्राडुर्वपुडकुलमन्धे तव बुधाः
 परे तत्सम्भेदं समभिदधते डौलमपरे ।
 यतुर्णामप्येषामुपरि डिमपि प्राडुरपरे
 मडामाये! तत्त्वं तव कुयुममी निश्चिनुमडे ॥ १० ॥

षडध्वारण्यानीं प्रलयरविकोटिप्रतिरुन्ध्या
 रुन्ध्या भस्मीकृत्य स्वपदकमलप्रहृशिरसाम् ।
 वितन्वानः शैवं डिमपि वपुस्त्रिन्दीवररुचिः

कुयाभ्यामानम्रः शिवपुरुषकारो विजयते ॥ ११ ॥

प्रकाशानन्दाभ्यामविदितयरीं मध्यपदवीं
प्रविश्यैतद्द्वन्द्वं रविशशिसमाभ्यं कवलयन् ।
प्रविश्योर्ध्वं नादं लयदण्डनभस्मीकृतकुलः
प्रसादात्ते जन्तुः शिवमकुलमम्भ! प्रविशति ॥ १२ ॥

प्रियङ्गुश्यामाङ्गीमरुणततरवासः किसलयं
समुन्मीलन्मुक्ताकृलबहुलनेपथ्यकुसुमाम् ।
स्तनद्भ्रस्फारस्तभकनमितां कल्पलतिकं
सकृद्ध्यायन्तस्त्वां दधति शिवचिन्तामणि पदम् ॥ १३ ॥

षडाधारावर्तेरपरिमितमन्त्रोर्मिपटलै-
श्वलन्मुद्राङ्गैर्बहुविधलसद्दैवत ऋषैः ।
कमस्रोतोभिस्त्वं वडसि परनादामृतनदी
भवानि! प्रत्यत्रा शिवचिदमृताब्धिप्रणयिनी ॥ १४ ॥

मडीपाथोवह्निश्चसनवियदात्मेन्दुरविभि-
र्वपुर्भिर्गस्तांशैरपि तव डियानम्भ! मडिमा ।
अमून्यालोक्यन्ते भगवति! नकुत्राप्यणुतरा-
भवस्थां प्रामानि त्वयि तु परमव्योभवपुषि ॥ १५ ॥

मनुष्यास्तिर्यग्यो मरुत इति लोकत्रयमिदं
भवामभोधौमग्नं त्रिगुणलडरीकोटिलुठितम् ।
कटाक्षश्चेदत्रकवचन तव मातः! करुणया
शरीरी सद्योऽयं प्रजति परमानन्दतनुताम् ॥ १६ ॥

कलां प्रज्ञामाद्यां समयमनुभूतिं समरसां
गुरुं पारम्पर्यं विनयमुपदेशं शिवकथाम् ।
प्रमाणं निर्वाणं परममतिभूतिं परगुडं
विधिं विद्यामाहुः सकलजननीमेव मुनयः ॥ १७ ॥

प्रलीने शब्दैघे तदनु विरते भिन्दुविभवे
ततस्तत्त्वे याष्टध्वनिभिरनुपाधिन्युपरते ।
श्रिते शाक्ते पर्वण्यनुकलितचिन्मात्र गडनां
स्वसंवित्तिं योगी रसयति शिवाभ्यां परतनुम् ॥ १८ ॥

परानन्दाकारं निरवधिशिवैश्वर्यं वपुषं
निराकारज्ञान प्रकृतिमनवस्थिन्नकरुणाम् ।
सवित्रीं भूतानां निरतिशयधामास्पदपदां
भवो वा मोक्षो वा भवतु भवतीमेव भजताम् ॥ १८ ॥

जगत्काये कृत्वा तमपि लुट्ये तस्य पुरुषे
पुमांसं बिन्दुस्थं तमपि परनादाप्यगुणे ।
तदेतज्ज्ञानाप्ये तदपि परमानन्दविभवे
महाप्योमाकारे! त्वदनुभवशीलो विजयते ॥ २० ॥

विधे विधे वेधे विविधसमये वेदजननि!
विधिने विश्वाधे विनयसुलभे वेदगुलिके ।
शिवाज्ञे शीलस्थे शिवपदवदान्ये शिवनिधे
शिवे मातर्मह्यं त्वयि वितरभक्तिं निरुपमाम् ॥ २१ ॥

विधेर्मुण्डं लुट्वा यदकुरुत पात्रं करतले
हरिं शूलप्रोतं यदऽगमयदंसाभरणाताम् ।
अलञ्चके कण्ठं यदपि गरलेनाम्भ ! गिरिशः
शिवस्थायाः शक्तोस्तद्विदमभिलं ते विलसितम् ॥ २२ ॥

विरिञ्चयाभ्या मातः! सृजसि हरिसंज्ञा त्वमवसि
त्रिलोकीं रुद्राभ्या हरसि विदधासीश्वरदशाम् ।
भवन्ती सादाभ्या शिवयसि य पाशौघदलिनी
त्वमेवैकाङ्केका भवसि कृतिभेदैर्गिरिसुते! ॥ २३ ॥

मुनीनां येतोभिः प्रमृदितकषायैरपि मना-
गडशक्ये संस्प्रष्टुं यदितयदितैरम्भ! सततम् ।
श्रुतीनां भूर्धानः प्रकृतिकठिनाः कोमलतरे
कथं ते विन्दन्ते पदङ्किसलये पार्वति! पदम् ॥ २४ ॥

तडिद्धर्लीं नित्याममृत सरितं पाररुडितां
मलोत्तीर्णां ज्योत्स्नां प्रकृतिमगुणअच्यिगुणाम् ।
गिरां दूरां विद्यामविनतकुथां विश्वजननी-
मपर्यन्तां लक्ष्मीमभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥ २५ ॥

शरीरं क्षित्यम्भः प्रभृतिरचितं डेवलमिदं
सुभं दुःभं याचं कलयति पुमांश्चेतन षति ।

स्कुटे जानानोऽपि प्रभवति न देही रलयितुं
शरीरालङ्कारं तव समयबाह्यो गिरिसुते! ॥ २६ ॥

पिता माता भ्राता सुहृदनुयः सन्न गृहिणी
वपुः पुत्रो मित्रं धनमपि यदा मां विजलति ।
तदा मे भिन्नाना सपदि भयमोडान्धतमसं
मडाजयोत्सने मातर्भव करुणया सन्निधिकरी ॥ २७ ॥

सुता दक्षस्यादौ किल सकलमातस्त्वमुदभूः
सदोषं तं छित्वा तदनु गिरिराजस्य तनया ।
अनाद्यन्ता शम्भोरपृथगपि शक्तिर्भगवती
विवाडाज्जायासीत्यल्लय रितं वेत्ति तव कः ॥ २८ ॥

कणास्त्वदीमीनां रविशशिकृशानुप्रभृतयः
परं ब्रह्म क्षुद्रं तव नियतमान्दकशिका ।
शीवादिक्षित्यन्तं त्रिवलयतनोः सर्वमुदरे
तवास्ते भक्तस्य स्फुरसि वृद्धि चित्रं भगवति ॥ २९ ॥

त्वया यो जानीते रथयति भवत्यैव सततं
त्वयैवेच्छत्यम्भ! त्वमसि निभिला यस्य तनवः ।
गतः साम्यं शम्भुर्वलति परमं व्योम भवती
तथाप्येवं छित्वा विडरति शिवस्येति किमिदम् ॥ ३० ॥

पुरः पश्चादन्तर्बाहिरपरिमेयं परिमितं
परं स्थूलं सूक्ष्मं सकुलमकुलं गुह्यमगुह्यम् ।
द्वीयो नेदीयः सदसदिति विश्वं भगवतीं
सदा पश्यन्त्याज्ञां वलसि भुवनक्षोभ जननीम् ॥ ३१ ॥

मयूषाः पूषणीव ज्वलनं एव तद्दीप्तिकशिकाः
पयोधौ कल्लोलप्रतिहतमडिभ्रीव पृषतः ।
उदेत्योदेत्याम्भ त्वयि सल निजैस्तात्त्विककुलै-
र्भजन्ते तत्त्वौघाः प्रशममनुकल्पं परवशाः ॥ ३२ ॥

विधुर्विषगुर्ब्रह्माप्रकृतिरगुरात्मादिनकरः
स्वभावो जैनेन्द्रः सुगतमुनिराकाशमनिलः ।
शिवः शक्तिश्चेति श्रुतिविषयतां तामुपगतां
विकल्पैरेभिस्त्वामडभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥ ३३ ॥

પ્રવિશ્ય સ્વં માર્ગં સહજદયયા દૈશિકદૃશા
ષડધ્વધ્વાન્તૌઘચ્છિદુરગણનાતીતકરુણામ્ ।
પરાનન્દાકારં સપદિ શિવચન્તીમપિ તનું
સ્વમાત્માનં ધન્યાશ્ચિરમુપલભન્તે ભગવતીમ્ ॥ ૩૪ ॥

શિવસ્ત્વં શાક્તસ્ત્વં ત્વમસિ સમયા ત્વં સમચિની
ત્વમાત્મા ત્વં દીક્ષા ત્વમયમણિમાદિર્ગુણગણઃ ।
અવિદ્યા ત્વં વિદ્યા ત્વમસિ નિખિલં ત્વં કિમપરં
પૃથક્તત્ત્વં ત્વત્તો ભગવતિ! ન વીક્ષામહ ઇમે ॥ ૩૫ ॥

અસંખ્યૈઃ પ્રાચીનૈર્જનનિ જનનૈઃકર્મવિલયા-
દ્રતે જન્મન્યન્તં ગુરુવપુષમાસાઘ ગિરિશમ્ ।
અવાધ્યાણાં શૈવી ક્રમતનુરપિ ત્યાં વિદિતવા-
ન્નયેયં ત્વત્પૂજાસ્તુતિવિરચનેનૈવ દિવસાન્ ॥ ૩૬ ॥

યત્ષટ્પત્રં કમલમુદિતં તસ્ય યા કર્ણિકાખ્યા
યોનિસ્તસ્યાઃ પ્રથિતમુદરે ચત્તદોક્ષારપીઠમ્ ।
તસ્મિન્નડન્તઃ કુચભરનતાં કુણ્ડલીતઃ પ્રવૃત્તાં
શ્યામાકારાં સકલજનનીં સન્તતં ભાવયામિ ॥ ૩૭ ॥

ભુવિ પયસિ કૃશાનૌ મારુતે ખે શશાકુ
સવિતરિ યજમાનેડપ્યષ્ઠધા શક્તિરેકા ।
વહતિ કુચભરાભ્યાં યા વિનમ્રાપિ વિશ્વં
સકલજનનિ! સાત્વં પાહિ મામિત્યવશ્યમ્ ॥ ૩૮ ॥

ઇતિ શ્રીધર્માચાર્યકૃતૌ શ્રી પંચસ્તવ્યાં સકલજનનીસ્તવઃ પંચમઃ સમાપ્તઃ । ૫
ઇતિ પંચસ્તવી સમાપ્તા ।

Shri Panchastavi

pdf was typeset on November 22, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

